

گزارش‌های رسانه‌های آمریکایی تصویر تازه‌ای از محدودیت‌های نظامی واشنگتن ارائه می‌دهد

انبار خالی و تهدید توخالی

صفحه ۲

شنبه ۱۷ مرداد ۱۴۰۵ | ۲۴ صفر ۱۴۴۸ | ۲۸ اگوست ۲۰۲۶ | سال هجدهم | شماره ۸۰ | ۴ صفحه | ۱۰ هزار تومان

تیتیر های امر وز

گزارش «وطن امروز» از چالش‌های پیش روی پیمان سه‌جانبه جدید عربستان، ترکیه و پاکستان

ائتلاف کاغذی!

حملات موشکی و پهپادی دولت صنعا به نیروهای وابسته به عربستان در یمن

سیلی انصارالله به مزدوران سعودی

صفحه ۲-
توافق ایران و عمان درباره تنگه هرمز نشانه تثبیت دست بر تر ژئوپلیتیکی ایران در خلیج فارس است

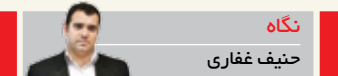
تلگراف:

ایران پیروز شد

همین صفحه

منطق حکمرانی لیبرال در آمریکا وارد مرحله فرسایش مزمن شده است

سیاست ضعیف دولت ضعیف

میانگین آخرین نظرسنجی‌ها در آمریکا نشان‌دهنده افت محبوبیت رئیس‌جمهور ترورپست، متوچش و منفور آن کشور است. ۶۵ درصد رای‌دهندگان آمریکایی ناراضی‌ت مطلق یا نسبی خود را از سیاست خارجی و رویکرد اقتصادی دولت کنونی کشورشان اعلام کرده‌اند. به عبارت بهتر، پیاده‌نظام انتخاباتی – سیاسی ترامپ به حدود ۳۵ درصد کاهش یافته که کمترین میزان ممکن از انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۴ محسوب می‌شود. رمزگشایی از این آمار چندان دشوار نیست؛ برخی رای‌دهندگان جمهوریخواه نیز در کنار دموکرات‌ها و افراد مستقل، نسبت به ترامپ و دولت وی ناامید شده‌اند. در مقابل، دموکرات‌ها بدون آنکه کمترین تلاشی کنند، چشم به روند تصاعدی افت آرای جمهوری‌خواهان دوخته‌اند. رقابتی سیاسی ترامپ در صددند پیروزی بدون دردمری را در انتخابات میان دورهای کنگره و متعاقبا ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۸ کسب کنند. قدر متیقن تحولات سیاسی – انتخاباتی جاری در آمریکا مجرز است: جدال ۲ حزب ضعیف و ضدمردمی در آمریکا بر سر تصاحب قدرت ادامه دارد، بنابراین سیکل شکل‌گیری «دولت‌های ضعیف» در واشنگتن کماکان ادامه خواهد داشت. صورت‌بندی آنچه درباره حلول دولت‌های ضعیف، متوچش، تاکارآمد و ضدمردمی در آمریکا رخ می‌دهد، چندان دشوار نیست. پیروزی یک حزب در انتخابات لزوما به معنای قدرت ذاتی یا اکتسابی آن نیست، بلکه فقط به معنای ضعف‌تر بودن طرف مقابل است. در چنین وضعیتی، انتخابات نه به رایش یک اراده نیرومند ملی، بلکه به تولید یک دولت کم‌جان و شکستنده می‌انجامد؛ دولتی که از همان لحظه شکل‌گیری، زیر بار انتظارات بزرگ و منافع کوچک خم می‌شود. وقتی ۲ جریان سیاسی هم‌قار می‌گیرند، یک انتخابات معتبر انگلیسیسی «تلگراف» با تیتیر صریح نتیجه محتمل نه یک دولت مقتدر، بلکه یک نظم سیاسی فرسوده، کوتاه‌دست و پرمساله است. دولت ترامپ مصداق عینی یک دولت ضعیف و حداقلی محسوب می‌شود. دولتی که امروز تبدیل به سیبل مشترک دموکرات‌ها، رای‌دهندگان مستقل و حتی برخی جمهوری‌خواهان بشپیمان و ناراضی شده است. در ظاهر، رقابت انتخاباتی باید صحنه عرضه برنامه، ایده و توان مدیریتی باشد؛ یعنی دقیقا همان چیزی که آمریکا از آن بی‌بهره است.

ادامه در صفحه ۳

روزنامه صبح ایران

صفحه ۴

۱۹۹۱ سال و ۳۴۱ روز گذشت |

از «ژست مبارزه» تا «روایت‌سازی شخصی» واکاوی تناقض‌های یک شاعر حاشیه‌نشین

سقوط

در آیینه خودشیفتگی

VATAN-E-EMROOZ | VOL.18 | NO.4680 | SAT.AUG.08.2026 | ISSN:2008-2886

رئیس جدید موساد ۲ مقام ارشد این سازمان را به خاطر شکست طرح عملیاتی برای تغییر نظام در ایران برکنار کرد

لرزه در لانه موش‌ها

درباره تغییر راهبرد آمریکا از «تغییر حکومت» به «تضعیف ظرفیت حکمرانی» در ایران

هدف تازه آمریکا

این تحول تنها به چین محدود نیست. در بسیاری از نقاط جهان، دولت‌ها بیش از آنکه بر شعارهای سیاسی تکیه کنند، مشروعیت خود را از توانایی حل مسائل ملموس شهروندان کسب می‌کنند. هر حکومتی که بتواند امنیت، رفاه و امید به آینده را برای جامعه خود فراهم کند، از سرمایه اجتماعی و مقبولیت بیشتری برخوردار خواهد شد و هر حکومتی در این عرصه ناکام بماند، حتی با برخورداری از سازوکارهای رسمی و مشروعیت نیز با فرسایش اعتماد عمومی روبه‌رو می‌شود.

■ پروژه جدید آمریکا: از براندازی به فرومانده‌سازی دولت ایران

اگر بپذیریم مشروعیت حکومت‌ها در جهان امروز بیش از هر چیز به توانمندی آنها وابسته است، آنگاه راهبردهای جدید ایالات متحده علیه ایران نیز معنای متفاوتی می‌یابد. پس از آنکه واشنگتن از تمام‌آر‌های خود به‌خصوص تجاوز نظامی برای براندازی جمهوری اسلامی استفاده کرد و ناکام ماند، به نظر می‌رسد به‌تدریج از «تغییر حکومت» فاصله گرفته و به سمت «تضعیف ظرفیت حکومت» حرکت کرده است. در این چارچوب، هدف اصلی دیگر لزوما سقوط جمهوری اسلامی نیست، بلکه تبدیل ایران به دولتی است که نتواند وظایف اساسی خود را انجام دهد؛ دولتی که تأمین امنیت، رشد اقتصادی، کنترل تورم، ارائه خدمات عمومی، حفظ سرمایه‌انسانی و پاسخگویی به مطالبات جامعه، با بحران دائم مواجه باشد.

در ادبیات روابط بین‌الملل، چنین وضعیتی با

مفاهیمی مانند «دولت شکننده» یا «دولت فرومانده» توصیف می‌شود؛ دولتی که اگرچه از نظر حقوقی پابرجاست اما بخش مهمی از ظرفیت اجرایی خود را از دست داده است. برای رقابتی ژئوپلیتیک ایران، چنین وضعیتی از براندازی نیز مطلوب‌تر است، زیرا بدون پرداخت هزینه‌های سنگین تغییر حکومت، می‌توان قدرت منطقه‌ای ایران را مهار و توان اثرگذاری آن را کاهش داد.

برخی نشانه‌های سیاسی نیز مؤید همین تغییر رویکرد است. بدبینی رسانه‌های غرب به موفقیت پروژه پهلوی را (که در مصاحبه اخیر رویترز با ربع پهلوی کاملا آشکار است) می‌توان در همین چارچوب تحلیل کرد. مساله اصلی آمریکا دیگر این نیست که چه کسی در تهران حکومت می‌کند، هدف این است که تا حد ممکن جمهوری اسلامی ایران نتواند کارآمد، مقتدر و برخوردار از ظرفیت حل مسائل باقی بماند.

در چنین شرایطی، هر سیاستی که ظرفیت اجرایی دولت را افزایش دهد، صرفا یک اقدام اقتصادی یا اداری نیست، بلکه بخشی از امنیت ملی محسوب می‌شود. برعکس، هر گونه فرسایش در کارآمدی نظام حکمرانی، مستقیما به تضعیف مشروعیت سیاسی و کاهش قدرت ملی منجر خواهد شد. نبرداصلی امروز، بیش از آنکه بر سر تغییر نظام سیاسی باشد، بر سر حفظ یا تضعیف توانمندی دولت است. باور به این گزاره باعث می‌شود سیاست‌گذاران در دولت و مجلس، با دقت بیشتری به حکمرانی بپردازند.

■ ضرورت کارآمدی و اثرگذاری دولت در زندگی مردم با توضیحی که ارائه شد، لازم است سیاست‌های رفاهی و توسعه‌ای در ایران از نو تعریف شود. به عنوان مثال در زمینه «فقرزدایی»، دولت ایران از یک ناکارآمدی ۷۰ ساله رنج می‌برد. در این ۷ دهه، نهادهای متعدد، بودجه‌های گسترده و برنامه‌های مختلفی برای کاهش فقر و محرومیت طراحی شده‌اند اما حاصل نهایی این سیاست‌ها با اهداف اولیه فاصله قابل توجهی دارد. یکی از روشن‌ترین شاخص‌های این وضعیت، روند تخلیه روستاهاست. در فاصله سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۵، نسبت جمعیت روستایی و عشایری از ۷۰ درصد به ۳۰ درصد کاهش یافته و بیش از ۳۱ هزار روستای کشور خالی از سکنه شده‌اند. این روند تنها یک جابه‌جایی جمعیتی نیست، بلکه نشانه‌ای از ضعف سیاست‌گذاری توسعه منطقه‌ای، تمرکزگرایی اقتصادی و ناتوانی در ایجاد فرصت‌های پایدار در مناطق محروم است.

در مقابل، تجربه چین مسیر متفاوتی را نشان می‌دهد. این کشور، فقرزدایی را به عنوان پروژه‌ای ملی برای افزایش ظرفیت دولت تعریف کرد. برنامه‌های هدفمند توسعه روستایی، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، ایجاد صنایع محلی، توسعه فناوری و نظام ارزیابی دقیق مدیران، موجب شد بیش از ۱۰۰ میلیون نفر تا سال ۲۰۲۰ از فقر مطلق خارج شوند. مهم‌تر از این، رونق اقتصادی، این تجربه به‌شکل قابل توجهی مسائل معیشتی، سرمایه‌ای عظیم برای افزایش اعتماد عمومی و تقویت مقبولیت حکومت ایجاد می‌کند.

ادامه در صفحه ۲

توافق ایران و عمان درباره تنگه هرمز نشانه تثبیت دست بر تر ژئوپلیتیکی ایران در خلیج فارس است

تلگراف: ایران پیروز شد

سرنوشتی یا خلع سلاح جمهوری اسلامی، با گسترش آشکار نفوذ منطقه‌ای ایران در حال پایان است. آنها باختند و ایران پیروز شد. «توافق هرمز» دلیل این امر را به ما نشان می‌دهد. گزارش‌های فاش‌شده حاکی از آن است این توافق، کنترل ترافیک دریایی ورودی به خلیج فارس را به ایران واگذار می‌کند، همچنین نظارت محدود بر مسیر خروجی را که تحت اختیار عمان بوده‌اند، به تهران می‌سپارد.۲ کشور همچنین برای پوشش هزینه‌های زیست‌محیطی، امنیتی و نیروی انسانی، عوارضی را (که هنوز مبلغ آن تعیین نشده) دریافت خواهند کرد.»

به نوشته این روزنامه، بند ۵ تفاهمنامه خطر تفسیر دوگانه به نفع ایران را داشت؛ خطری که آمریکا تلاش کرد با بمباران آن را رفع کند اما مجددا شکست خورد؛ «این خطر وجود داشت که تفسیر ایران به کرسی بنشیند اما سرنشز دیپلمات‌هایی که این تفاهمنامه را تنظیم کرده‌اند، هیچ فایده‌ای ندارد. هر چه باشد، توافق‌های صلح تنها بازتاب‌دهنده حکم میدان نبرد هستند. بازگشت به درگیری‌های تمام‌عیار ۲ هفته پیش، با بمباران اهدافی توسط ایالات متحده که به طور خاص با کنترل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بر

مسقط، تهران و واشنگتن، به یک سمت اشاره دارد: توافق میان ایران و عمان برای بازگشایی تنگه هرمز تقریبا قطعی شده است. گزارش‌های مربوط به این گذشته در کشتی‌های خود در خلیج فارس گروگان شرایط بوده‌اند، شاید به‌زودی بتوانند به خانه‌هایشان بازگردند. مصرف‌کنندگان سراسر جهان از یک بحران انرژی و تورم دیگر جان به در خواهند برد. سرنوشت هرمز، نقطه اختلاف اصلی میان تهران و واشنگتن بر سر چگونگی اجرای تفاهمنامه ماه ژوئن برای پایان دادن به جنگ است. حل‌وفصل این مناقشه ممکن است مسیر توافق بر سر سایر مفاد آن سند را نیز هموار کند.»

به گزارش رسانه انگلیسی، اگر توافق ایران و عمان نهایی شود، فاصله‌ای چشمگیر میان اهداف آغاز جنگ و این نقطه برای آمریکا خواهد داشت؛ جنگی که برای سرنوشتی نظام سیاسی ایران آغاز شد، به مصالحه آمریکا بر سر مدیریت ایران بر مهم‌ترین تنگه انرژی جهان خواهدانجامید: «چنین صلحی آن چیزی نیست که ایالات متحده در سر می‌پروراند. این بدان معناست که جنگ‌دوئالدرامپ وبنیامین نتانیاهوبرای

در ادبیات سیاسی قرن بیستم، وجهات قانونی (Legitimacy) حکومت‌ها عمدتا با مفاهیمی مانند انتخابات، آزادی‌های سیاسی و سازوکارهای دموکراتیک سنجیده می‌شد. دهه‌ها این تصور وجود داشت که هرچه صندوق رای فعال‌تر باشد، پذیرش اجتماعی حکومت نیز بیشتر خواهد بود اما تجربه ۲ دهه اخیر جهان، این معادله را دگرگون کرده است. امروز افکار عمومی بیش از آنکه از حکومت‌ها بپرسد «چگونه به قدرت رسیدید؟» از آنها می‌پرسد «چه اندازه از مردم حفاظت می‌کنید، امنیت می‌آفرینید، اقتصاد را اداره می‌کنید و آینده‌ای بهتر می‌سازید؟» جایگاه چین نزد شهروندان، نیز مردم جهان نشان می‌دهد توانمندی دولت، به یکی از مهم‌ترین منابع وجهات و مقبولیت سیاسی تبدیل شده است. اگر این تغییر پارادایم را نادیده بگیریم، نه تحولات جهانی در درست خواهیم فهمید و نه راهبردهای جدید دشمنان ایران را.

به نظر می‌رسد مساله اصلی امروز واشنگتن، دیگر براندازی جمهوری اسلامی نیست و بیشتر به دنبال کاهش «کارآمدی» دولت ایران و در نتیجه کاهش مقبولیت مردمی آن است.

■ حکومت‌ها چگونه پذیرش مردمی کسب می‌کنند؟ تحولات ۲ دهه اخیر نشان می‌دهد انتخابات، رقابت حزبی، آزادی رسانه‌ها و مشارکت سیاسی

اکنون که بار دیگر بحث‌هایی از امکان توافق میان ایران و عمان برای بازگشایی تنگه هرمز و تبعیت آمریکا از توافق ۲ کشور به گوش می‌رسد، تحلیلگران رسانه‌های جهان، به محاسبه دوباره جنگ و تعیین طرف پیروز نشسته‌اند. در یکی از آخرین تحلیل‌ها، روزنامه معتبر انگلیسیسی «تلگراف» با تیتیر صریح «ثبات پیروزی ایران»، نشان داد نه‌تنها نبرد نظامی علیه ایران شکست خورد، بلکه ماجرا در نقطه پایان، بیش از آن چیزی که آمریکا تصور می‌کرد، به ضررش تمام خواهد شد.

به باور تلگراف، تا زمانی که توافق نهایی نشده است، نباید روی اجرای آن حساب کرد اما اگر تنگه هرمز تحت مدیریت ایران و عمان بازگشایی شود، راه برای اجرای باقی مفاد سند تفاهم ایران و آمریکا هم هموار خواهد شد: «همان‌طور که می‌گویند جوجه را آخر پاییز می‌شمارند، روی توافق‌های دیپلماتیک هم هرگز نباید تا پیش از امضای نهایی حساب کرد. با این حال، اطلاعات درز کرده اخیر از